

**БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
Р І Ш Е Н Н Я**

від 28 травня 2019 року

м. Біла Церква

№ 386

Про надання до суду висновку про визнання неповнолітньої дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням

Виконавчий комітет Білоцерківської міської ради розглянув подання служби у справах дітей Білоцерківської міської ради від 21 травня 2019 року № 588/03-16 «Про надання до суду висновку про визнання неповнолітньої дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням» та витяги з протоколів комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради від 10 квітня 2019 року та 24 квітня 2019 року.

Встановлено, що в провадженні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області розглядається цивільна справа № _____ за позовом _____ до _____, яка діє від себе та як законний представник в інтересах неповнолітнього сина _____ року народження, _____ про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням. Служба у справах дітей Білоцерківської міської ради в даній справі залучена як третя особа.

Згідно із ст. 19 Сімейного кодексу України при розгляді судом спорів щодо визнання дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням, обов'язково є участь органу опіки та піклування, який подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору.

В ході розгляду справи встановлено, що позивач та відповідач по справі перебували в шлюбі і мають двох дітей. Позивачу по справі _____, військовослужбовцю Збройних Сил України та членам його сім'ї в 2003 році було надано службове житлове приміщення, яке складається з однієї житлової кімнати площею 17,97 кв. м. за адресою: _____ . Згідно з рішенням Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від _____ року (справа № _____) шлюб між позивачем та відповідачем розірваний. Позивач стверджує, що відповідач по справі разом з дітьми добровільно виселилися з даного житла в _____ році, і з того часу постійно проживають за іншою адресою. У зв'язку з цим, на думку позивача, його колишня дружина та діти втратили право користування даним житлом. Позивач повідомив, що в _____ році він вибув до нового місця служби в _____, але службове житло отримати не може, оскільки необхідно здати отримане раніше службове житло в м. Біла Церква.

Згідно з довідкою про місце проживання та склад сім'ї № 504, виданою 28 січня 2019 року Управлінням адміністративних послуг Білоцерківської міської ради, в даному житлі зареєстровані позивач, його колишня дружина _____, повнолітня дочка _____ та неповнолітній син _____. Тому позивач просить визнати колишню дружину та дітей такими, що втратили право користування даним жилим приміщенням.

Відповідач по справі _____ стверджує, що позивач по справі пішов із сім'ї, а вона з дітьми залишилася проживати в даному житлі. Даний факт документально не підтверджений. Тому вона заперечує проти визнання її та її дітей такими, що втратили право користування даним житлом.

10 квітня та 27 квітня 2019 року дане питання розглядалося комісією з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради спочатку у присутності позивача _____, а наступного разу - в присутності відповідача _____.

Комісія дійшла до висновку, що визнання неповнолітнього таким, що втратив право користування житловим приміщенням, не відповідає його інтересам та призведе до звуження обсягу існуючих його житлових прав і порушення охоронюваних законом інтересів.

Статтею 47 Конституції України встановлено, що ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду.

Чинним законодавством України передбачено захист житлових прав дитини. Зокрема, згідно із ч. 7 ст. 7 Сімейного кодексу України - дитина має бути забезпечена можливістю здійснення її прав, установлених Конституцією України, Конвенцією про права дитини, іншими міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Частиною 1 статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року) визначено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питанням соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Відповідно до частини 2 статті 141 Сімейного кодексу України - розірвання шлюбу між батьками, проживання їх окремо від дитини не впливає на обсяг їхніх прав і не звільняє від обов'язків щодо дитини. Згідно із ч. 2 ст. 11 Закону України «Про охорону дитинства» кожна дитина має право на проживання в сім'ї разом з батьками або в сім'ї одного з них та на піклування батьків. А статтею 18 вищевказаного Закону окреслено, що діти - члени сім'ї наймача або власника жилого приміщення мають право користуватися займаним приміщенням нарівні з власником або наймачем.

Частиною 2 ст. 29 Цивільного кодексу України визначено, що фізична особа, яка досягла чотирнадцяти років, вільно обирає собі місце проживання.

Враховуючи вищезазначене, керуючись інтересами неповнолітньої дитини, відповідно до ст. 47 Конституції України, ст. 29 Цивільного кодексу України, ч. 7 ст. 7, ст. 19, ч. 2 ст. 141 Сімейного кодексу України, ч. 2 ст. 11, ст. 18 Закону України «Про охорону дитинства», ч. 1 ст. 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року), пп. 4 п. б ч. 1 ст. 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866, виконавчий комітет міської ради дійшов до висновку:

1. Визнання неповнолітнього _____ року народження, таким, що втратив право користування квартирою за адресою: _____, вважати недоцільним, оскільки це призведе до звуження обсягу його існуючих житлових прав та порушення охоронюваних законом інтересів.

2. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови Литвиненко К.С.